

૧ નરુછોડને, એક તણો હું દામ; વાંચી શીખે સાંખજો, તેનો વેડો વામ

શ્રી ગાંગુશાય નમ.

પ્રસાદીયાં

શ્રી

રણમુક્ત રણછોડજીને ધરવેસા અન્નકોટનાં તથા
બોડાણાનો ભક્તિ ભાવ અને ભજન

કે. હરો.

નયન નિરખી નર ગુવો, નવો કવિ નવો ગ્રંથ
નવિન કમા શ્રવણે ધરો, મળે પામરો પંથ.

રચી છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર

કવિ, વાડિલાલ સાંકળચંદ

અમદાવાદ શાહપુર હાલ્લ: હાલ્લ પંડિતનીપોળ પાછીયાની પેળ

ગ્રંથ કર્તાએ સર્વ હક સવાધીન રાખ્યા છે.

આવૃત્તી પેઢેડી.

પ્રત ૫૦૦૦

અમદાવાદ.

હીરકીદરવાજો ચકલામાં જયન્તિ પ્રાન્દીંગ પ્રેસમાં છાપ્યા.

સને ૧૯૦૭

સંવત ૧૯૬૩.

કિંમત રૂ ૦-૧-૦ એક આનો.

૫૩/૧૬૫

૧૯૦૭

ભારત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
સાંસ્કૃતિક
સંશોધન મંત્રાલય

૧૯૮૧

પાન ૧૦૦

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[गजगाने कॉपीराइट विभाग]

अनुक्रमांक ९६८८४ वर्गक

पुस्तकानुं नां प २१ हिना

विषय प २. ४६७

૧૯૮૧

શ્રી રણછોડરાયજી જય

મંગળાચરણ.

છબીલા છબી આપની શુભ ભાષે છટાદાર એ છેતરી કેમ જાશે
 ગણી દીકરો રાખશે પ્રેમ સારો, વઢે સેવકો આ વિનંતી સ્વિકારો
 ખરા પ્રેમ માટે દીધું ધામ છોડી, રૂડા ભક્તના પ્રેમમાં પ્રીત જોડી
 અમોને સદા દુઃખથી તો નિવારો, વઢે સેવકો આ વિનંતી સ્વિકારો
 ખરે ભક્તના હ્રીતણું કામ કીધું, સવાવાલ સોના તાણું તોલ દીધું
 થયો તેટલો એ રૂડો નાથમારો, વઢે સેવકો આ વિનંતી સ્વિકારો

ભજન

અધિક અમૃતથી મેવો, રણછોડ રસનાએ લેવો રેક
 દુવારકાંના વાસી ગીરધર, ભક્ત સાથે આવી
 બોડાણા પર પ્રેમ ધરીને, દીધો ભક્ત શોભાવી. અધિક
 પુત્રશી વાવી ભક્તિ ભાવે, ભક્ત આધીન ભગવાન
 એમ વઢે આ જગના લોકો સ્વત્ય કર્યું સનમાન અધિક
 શીતેર વર્ષ સુધીએ તપમાં, બોડાણા બહુ ભાવી
 સ્વપ્નું આપ્યું સુંદર વર પાતે, ખરે બહેલ જોડાવી. અધિક
 માગી ત્યાગી બળદજ આણ્યા, નિર્ભળ અને તે ગરીયા
 ભક્ત જન ચિંતામાં પેઠો, લાજ જશે શામળિયા, અધિક
 જગ સ્વામી એજે નામી, બહેલમાં પગ જ્યાં દીધો
 પવન વેગી બળદજ ચાડ્યા, ડોકોરનો રસ્તો લીધો, અધિક

ભજન

સામળીયા વાતજ માની, બહેલ જો તરી છાની,
 ઝટપટ જાણું સ્વામી મહારા જાણું નગરીમાં ધારી,

બોડાણો કહે યુગુવરગરવા, લાજ ભક્તની જાણે, સામળીયા
 સેવક ગભરાણો અકળાણો બોડાણો. મનની સાથે
 ભગવાન કહે ચિંત્યા નવ કરવી, પધરામણી તહારે હાથે સામળીયા
 જાણુ થતાં જે ગુગરીયા, ભગવાનની પુઠે ધાયા
 અંતર જામી જે જોતામાં ઘણાક જોજન આગ્યા. સામળીયા
 વિશ્રામ કર્યો ભક્તની સાથે જાડ લીમડાનું દીકું
 હાથ અડયો લીમડાની સાથે. બની ગયું ડાળ મીકું. સામળીયા

દોહરો.

ડંકેશ્વરની દરીએ વડા કરો વિચાર
 પાંડવને કૃષ્ણ જતાં એ જગ્યા મુખકાર
 લક્ષ્મીજીના દેવળે, જોવા જેવો ઠાઠ
 અલ્પપુરી ઇંદ્રપુરી થતા અલ્પના પાઠ
 આનંદ ઉત્સવ શામતો, ઘેર ઘેર ગીત ગવાય
 જ્યાં ગાદી રણછોડની, વિજય વિજય વર્તાય
 બળવંતા બહાદુર જે રામચંદ્રના દુન
 હનુમંત ત્યાં આવી વસ્યા, ગામતી માત સપુત
 આડંબર બહુ વિધનો, સ્વારી શુકવાર
 ધન્ય ધન્ય રણછોડરાયને. ઉતારે ભવપાર
 જાગ્રાણુ બહુ આવતાં, કરતા પુરણ કામ
 ચોથ ભાગ અર્પણ કરે, રણછોડ રાયને નામ
 ભાગે ભાન્ટી મન તણી. શાંતી કરે. એ. સ્વામી
 સંતોષ્યા સંતોષથી, બોડાણા આત્મરામ
 માન ભોગ સૌકો જમે સુદર રણછોડ તાલ
 ડંકલપુર જંગલ રૂપી, મંગળ નૌ-તમલાલ.

દુવારકાં બહુ દુરથી, વહાલો વસીયો પાસ.
વાડિલાલ એમ વિનવ્યું ડોકોર દવારકાં ખાસ

ભજન

મને સેવક તમારો બાણી, ભર દરીએથી લેવો તાણી. ટેક
ભરદરીએ હું ગાથાં ખાતો નથી સુજતુ કાંઈ
નામ તમારું જપતાં ભુલ્યો. મુઝાયો મન માંડી. ભરદરીએથી
દુઝ્યા આ દુનીયાની મોટી, સમજ્યો પણ સત્ય માની
અંત વખતે હું ગભરાણો. પાપ કર્મથી હાની, ભર દરીએથી
મન મારે આ મર્કટ સરખું આડું અવળું ચાલે
સમજાવું પણ વિષ સમજણું ન્યાં, ત્યાં માથાં ઘાલે ભરદરીએ

ક. વા. સાં

ભજન.

શીદ ગાથાં ખાવો ભાઈ, ડહાપણમાં છે દુઝા તાઈ ટેક.
મનમાલને તાલ સંગમાં રંગ ધરે ઉમંગેરે
કાળ ઝપાટો જખરો લાગે હાલ બને બે ઢંગ ડહાપણ
આવ્યો ત્યારે શુરે લાવ્યો. જાવુ ઠાલે હાથેરે
ચેત ચેત નર હે અજ્ઞાની, પરમારથ તે સાથે ડહાપણ
મગાં સબંધી જ્ઞાત જાતે, ખોટો પ્રમતો ડેરેરે
સ્વારથ જાતાં નવ બોલાવે, પૈસે ઘાલે ઘરે ડહાપણ
આજ કરવાનું ઝટ કરલે ભાઈ કાલની કરશીદ વાતોરે
અચાનક આવે મન ગભરાશે. અમુદ્ય અવસર જાતો, ડહાપણ
અંદમ ઉધારણ તું ભવ તારણ સુખ કર હે સ્વામીરે
મુશ્કેલ થયો હરામી, દે માફી હે નામી. ડહાપણ

ભજન

મનનો મેલજ મુકીરે. હરી ભજનમાં થાને ટક
 સદ ગુરની સંગત છોડી દુર્ઘટમાં શીદ જાને. મનનો
 રંગ રૂપજે નાશ થવાનું, તે પર મુરખો રાજ
 અકરમાં છવ નવ હઠ છોડે, કહે તું કેતું માને, મનનો
 આલ ઉડોજે ભરવા ધન્ય, પણ ધાયું નવ થાતું
 નાહક ફાંફાં મારે મુરખા, સજ હરીના વાને. મનનો
 પતંગીઉં જેમ ટિપક દેખી, પડવાને મન ધન્ય
 પણ મૃત્યુ નવ જાણે એતો જા સુપાત્ર દાને મનનો
 ન કરવાનાં કામો કીધાં, પિતા માફી માયુ
 તારણ હાર જગ પીના મહારા, ચડી ગયો વેરાને. મનનો
 મહા મોટા જે બળવંતા તે પણ મુક્યા ધુંકી.
 પાપી છવ જે આ મગતર શુણ્ય કહુ તે કાને મનનો
 હે અવિનાશી તેજ પ્રકાશી શાઆશી તુજ ભારીરે
 અનેક વાર વિનાંતી તુજને, ઠર ત્હારે તાને મનનો

ભજન.

હુંતો ભુલ્યો ત્હારા ભાનમાંરે રણછોડ તાનમાંરે પ્રભુ ગાનમાંરે ટક
 હુંતો ભુલ્યો ત્હારા ભાનમાંરે.
 રણછોડ નામની માળા જપતાં, નમતુ મસ્તક મારે,
 રાત દીવસ રટના છે ત્હારી, ધ્યાન રૂઢમાં ધારે,
 અંતર શુદ્ધતાનમાંરે. હુંતો ભુલ્યો ત્હારા ભાનમાંરે
 જેમ સતી પતી એક ધન્ય; એમ ધણી તું મારે
 એ ઢંગા જે દાસ બને આ, ન કામ હમારાં સારે

(૬)

સદા રહુ તહારા જ્ઞાનમાંરે, હુંતો ભુલ્યો તહારા ભાનમાંરે
 આરમે રાહુ કદી પડે. પણ નવ રણછાડને તણએ
 ફેહ જતાં મરતાં સુધીમાં વહાલા તુજને ભણએ
 નવ રહુ અલીમાનમાંરે. હુંતો ભુલ્યો તહારા ભાનમાંરે
 અશ્રિમ સુર્ય ઉગે તો પણ કેમ નાથ હું છટકું
 એ છટકું તો સાચુ કહુ છુ ભવ ભવમાં હું ભટકું
 અપુ બહુ નાદાનમાંરે, હુંતો ભુલ્યો તહારા ભાનમાંરે
 અગ્ની વીધે દહ જલે પણ એક ટેક નવ છડું
 અહોનીશ ગીરધરના ગુણમાં ભજન વીધે હું મંડું.
 તો અપુ ગુણવાનમાંરે. હુંતો ભુલ્યો તહારા ભાનમાંરે
 ભજન.

મન મોહનજી, અર્જ સુજીને વાલમ વહેલા આવજો.
 વિદુર તણી પ્રીતી પિછાની, ભાજ પર જઇ રસીયા
 સુદામાનાતાંડુલ માટે, પ્રેમ સહીત ત્યાં ધસીયા. મન મોહનજી
 સવરી બાઈનાં બેર વધાવી ભક્તોનાં કામજ કીધાં
 ગીરાં બાઈના ટેકજ માટે, ઝેર આરોગી કીધાં. મન મોહનજી
 રૂથ હાંકી અર્જુનજી કેરો, નરસિંહજી કામ કીધુ
 મામેર પરી પુણ્ણ ભરી સરાદ મુધારી દીધુ. મન મોહનજી
 અન્નકોટ વીધે અવિનાશ પધારો, દેખું દર્શન જયરે
 સેવકને સાથે ભધ જમશે એમ તકરાર હમારે. મન મોહનજી

ભજન

આત પિતા મુત અધવ નારી તુજ ભાનમાં ચુક્યો.

છતાં વિઠ્ઠલ દર્શન નવ રેણુ કેમ વિસારી મુકયો,
 રાખી અધવચ રાનમાંરે, ભુલ્યો તહારા ભાનમાંરે ૨૬
 સગાંની સગવટ છોડીને, તહારી સગવટ માની,
 નખખો સખખાપર પ્રેમ લાવે ન ગણાય એકજ આની
 બહાલા તારા વાનમાંરે ભુલ્યો તહારા ભાનમાંરે,
 ગાયો ચારી જો વિચારી કટુ વચન આ કહીએ.
 તો પણ તું મનમાં ન લાવે ત્યાં મુઝાધ રહીએ.
 પડ્યો શું ખાન પાનમાંરે ભુલ્યો તહારા ભાનમાંરે
 ભક્તિ રૂપી મુદ્ધ આરંભ્યું. નથી છોડે હવે છુટકો.
 પ્રેમ મસ ભક્તિ રસ બહાલો ક્યો લાવનો ગુટકો.
 હવે લેને કંઈ ધ્યાનમાંરે. ભુલ્યો તહારા ભાનમાંરે
 અમારે મન પ્રભુ પ્રભુ તું કાને નથી ધરતો
 લાજ મુકીને શેવક બોલે, વાટે હરતો ફરતો
 રહુ તુજ પિછાનમાંરે ભુલ્યો, તહારા ભાનમાંરે
 ગાંધીમાં શું આંધી રહીને લાજ ભક્તની લોપે.
 આ સંસાર અકારો લાગે. ભલે વિઠ્ઠલ તું કોયે
 સમજ ભક્તિ સાનમાંરે ભુલ્યો તહારા ભાનમાંરે
 વાડિલાલ લવમાં મુઝાણો અકળાણો ગભરાણો
 ભક્ત પર નવ પ્રેમજ લાવે. ભુલે તાલ એ શાણો.
 તુજ નામ તણા હું જ્ઞાન માંરે ભુલ્યો તહારા ભાનમાંરે

ભજન

રણુછોડ રંગીલા ખ્યારા દરશન ફીલએ.

૨૬.

સેવા તહારી કરતાં ભજતાં તજતા જગની માયા.
 છતાં સ્વામી દર્શન નવ દીધુ શામાટે સરમાયા રણુછોડ.
 મારા સ્વામી નવ કંઈ ખામી નામી નામ તમારે
 અંતરયામી આવો વહેલા ભટકે મનડુ મારે રણુછોડ
 કદપવૃક્ષ સરીખા સ્વામી મન વાંછીત ફળ આપો
 નાથ હુમારા પ્રાણા ધારા પ્યારા ભવ જલ કાપો રણુછોડ.
 દર્શન થાતાં શાંતી પામુ અન્નકોટની થાળ ધરીએ.
 ભાવ સહીત ભગવાનની સાથે બેસી શું શું જમીએ રણુછોડ.
 સામગ્રી આ મારી નિરખો બહુલા વેગે આવી
 વાડિલાલ આ દાસ તમારો, જીવો થાળ ધરાવી રણુછોડ.

હે ડોકોરના સ્વામી તમે બોડાણા પર પ્રેમ લાવી દ-
 ર્શન દઈ તેને ભાગ્ય શાળી કીધો, તો અમારો શો દોષ કે
 અમે જગતની માયા છોડી હરતાં ફરતાં ભજતાં પણ દર્શન
 દેતા નથી. આવો મહારો ભાવ તે ભાવમાં હે દીન દયાળ
 હે કપાળ હે માયાળ પરમ ભક્તને તારનાર ભવ જલથી
 અચાવનાર સંકટના સંહારનાર હે પ્રાણાધાર તમે દર્શન
 આપો મારે ઘેર જમો હું તો છેક રંક છું પણ જો તમે
 આવો તો નીચે પ્રમાણે અન્નકોટ ધરાવી તમારી સાથે અમે
 પણ પ્રસાદ આપની સાથે લેવામાં આનંદને મીઠાશ
 આવે તેમો સ્વાદ દુનિયામાં બીજા કશામાં નથી તો મને
 અસન્ન થઈ દર્શન દેવા આ ગરીબ ઉપર નજર કરો, મારી
 આંખોના તારા હૈયાના હારે મારી તરફ અમી આંખની
 નજર કરી પધારો.

લજન.

આઠયો આઠયો આઠયો મારો ંહાલો વીકુલ ંહાલમારે
 શાણો તાલમારે, હર્ષના ખ્યાલ મારે સેવક ન્યાલમારે
 આઠયો વિકુલ ંહાલમારે, ૨૬૦

લલે પધાર્યા, ધૂવના સ્વામી. મારા સ્વામી ખ્યારા
 રાડકરી કટુ વચને તો, રીસ નકરશો મારા મારા
 હુખ્યા કેમ ગાલમારે, આઠયો વિકુલ ંહાલમારે,
 થાળ ધરાવી ગલરાણો હું નાથ નમેરો આતો

લકત આધીન લગવાન કહે એ બણત જુઠી વાતો.
 દીઠા ચમકતી ચાલ મારે, આઠયો વિકુલ ંહાલમારે
 જમો જમો ગીરધર ગુણ ગરવા, હરવા સંકટ મારાં
 કપટી પણ ચતુરાઇ તહારી. અઘાત કામજ તહારાં

દીપે ઝાક ઝમાળમારે. આઠયો વિકુલ ંહાલમારે
 થાળ આગળ આ પીરસેલી, તેમાં ભુલજો આવે
 છોડે તો કછોડે કહીએ, પિતા ભુલ બતાવે

રહ્યો તમારી હાલમારે આઠયો વિકુલ ંહાલમારે.
 વાડિલાલનો સ્વામી કેવો કેવું પારખું કીધું

સેવકને કતાર્થ કરીએ. લજન માની લીધું

શું આવું કળીયુગ હાલમારે. આઠયો વિકુલ ંહાલમારે
 બણ્યું છવ લકતનો બશે, હક લઇ એ બેઠો

સોલસે ગાપી સાથ છોડીને, ઉતર્યો અમરા પુર હેઠે
 કળયુગ તે સઠ સાલમારે. આઠયો વિકુલ ંહાલમારે

અનકોટમાં ધરાવેલી સામગ્રી.

રજુછોડણ સુણે મારી વાતરે	વાલાજી
આશો સુદ ૧૫ શુભ સાક્ષાત મારા	વાલાજી
ઓગણીસે તેં સઠ મંગલીક સાલરે	વાલાજી
અનકોટ તણે આ જે હેવાલ મારા	વાલાજી
રજુછોડણ પધાર્યા મારે ઘેરે	વાલાજી
જમવા જમાડુ આનંદ ભેર મારા	વાલાજી
રૂઝ મોતૈયા લાડુ જમવા કાજરે	વાલાજી
સુતરફેણી ગુંદવડાં મહારાજ મારા	વાલાજી
જલેખી ઘેખર ખરફી આ દીવેરે	વાલાજી
મગદરના લાડુ ધી વીશેશે મારા	વાલાજી
આજાં મેંસુર પેંડા પુરી મરફીરે	વાલાજી
સુરમામાં ગોળ ખાંડ સરખી મારા	વાલાજી
અકરપારા ધારી જમવા જેવીરે	વાલાજી
લાપશીમાં આ ધીની ધાર કેવી મારા	વાલાજી
આસુદી શીખંડ પુરણ પોળીરે	વાલાજી
રોટલીઓ ઝીણી કૃતમાં બોળી મારા	વાલાજી
આલપુડા પાપડ પુડલા ખારોરે	વાલાજી
રોટલો શાકરનો સુંદર શીરો મારા	વાલાજી
દહીયરાં લાજ્યાં વડાં સાથે ખીરેરે	વાલાજી
દુધપાક સાથે જમજો રજુછોડ વીર મારા	વાલાજી
કઢી કરી સતોડ દહી લાગીરે	વાલાજી
મીઠા લીંબડાને મુંઠ નાંખી મારા	વાલાજી

ચરણીઆ બે ચાર ચરવી પાનરે	વાલાજી
પતર વેલીયાંને પકવાન મારા	વાલાજી
વાલોળને રીંગણાં લેગાં ભળીયાંરે	વાલાજી
નધ ચણા મોઢરી મેથી મળીયાં મારા	વાલાજી
કેળાં કોળાં તાદળજે ને ટાંકેરે	વાલાજી
લીંડાની ફળીયાંને ગવાર વાંકે મારા	વાલાજી
વાલ વટાણા લીલવા મેથી લાજીરે	વાલાજી
તુવેરની દાળ ઉનીને તાજી મારા	વાલાજી
પરવર ગીલોડાં વધારી દીધાં રે	વાલાજી
ચણાને રઈ મીઠે કેવા કીધા મારા	વાલાજી
મુળા ગીસોડાં શકરીયાં ડોડારે	વાલાજી
કાલેરાં ગલકાંને કંકોડાં મારા	વાલાજી
કળાંનાં ખર ખડીયાં જમવા જેવાંરે	વાલાજી
શાક વીગરે માં મીઠું તીખાં લેવાં મારા	વાલાજી
ડાળાં ગરમર હલદર બીલી આદુરે	વાલાજી
લીંચુ લીલાં મરચાં ગાજર સાદુ મારા	વાલાજી
બોર કેરી રાયતાં રાયણનાં સારાંરે	વાલાજી
કેરાંને કમઠાં કંઈક ખારાં મારા	વાલાજી
ગાળ કેરીનાં અથાણાં હુતો લાવુરે	વાલાજી
સ્વાદ માટે લીંચુ આ નીચોવું મારા	વાલાજી
ઉચી કમોદના લાત તમને લાવેરે	વાલાજી
શાકરને ફુધ અંદર લાવું મારા	વાલાજી
ખુટી દાળ મોઢર મગની, વધારીરે	વાલાજી

છઠી પુઠું કહાડીને સુધારી મારા	વાલાણ
જે જોઈએ તે રણછોડ કેળે અમનેરે	વાલાણ
કસર રાખો તો ભકતના સમ તમને મારા	વાલાણ
ભુલ ચુક ખાડ ખાર માફ કરીએરે	વાલાણ
દહીને ભાત શાકર ધરીએ મારા	વાલાણ
ગંગાજળે રણછોડ ચળુ કીધુરે	વાલાણ
પાન સોપારી લવીંગ બીડુ દીધુ મારા	વાલાણ
દર્શન દીધાં ભાગ્ય ફળીયાંરે	વાલાણ
સ્વામી સાથે હેત અમારાં મળીયાં મારા	વાલાણ

ગરબી.

રણછોડ નાથજીરે, શું શણગાર તમારા શોભે ૨૬.
 મુગટ મણી મહા તેજ ભરેલો અનુપમ સુર્તી તહારી
 કાનેકુંડલ શીર છત્રબિરાજે મુખપર વારી વારી રણછોડ
 સોના સાંકળાં રૂડાં શોભે, વળી બાળુ બંધ હાથે
 સુંદર હાર રત્નથી જડીયો, શીર પેચ ધર્યો મુજ નાથે રણછોડ
 જરીયાન ભરેલું સુંદર શેલુ ભેટ કસેલી ઠહાલે
 મનહર રૂપ નટવરનું જોતાં ગીરધર આનંદ આલે, રણછોડ

ગરબી.

સાંભળજો તમે નરનારી શુભ શીખામણ મારીજી
 રણછોડ નામથી મુક્તી પામે, અંતર વાત ઉતારી. સાચુ માનોજીરે
 ડોકેરમાં રણછોડજી રૂડા દરસનથી દુઃખ ભવેજી
 દર પુનમે દેશ દેશથી, ભગવાન જન આવે.. સાચુ માનોજીરે

તરણ તારણ દુખ નિવારણ અંતરથી નવ ખસીયાણ
 જેમ બોડાણાને તારીકરીને સેવક બહારે ધસીયા. સાચુ માનોછરે
 સેવક બાણી દયા આણી નરવર નરવર તારોણ
 બેકર બેડી અર્જ અમારી સિવકારી પાર ઉતારો. સાચુ માનોછરે
 ચોપાઇ

ધન્ય ધન્ય ડોકર ગામ ધન્ય ધન્ય બોડાણાનું નામ,
 ધન્ય ધન્ય રણછોડ રાય ધામ ધન્ય ધન્ય કીલાં ભક્ત કામ
 ધન્ય ધન્ય બોડાણાની હામ, જેને સંગે આઠવા સુંદર સ્યામરે
 એવું સુંદર ડોકર બાણું તેનું વર્ણન શુરે વખાણું
 રેલ પરથી બાણુ હું ધસી, ડોકર નગરી સામી હપી
 ગામ તણાં સુંદર ધરબાર દુવારકાં કરી યુગદાધાર
 મારો બહાલો રણછોડ વસીયો, એતો સદા સેવકપર રસીયો
 દેરા ફરતો કોટ કીધો ગામ વચ્ચે બહાલે વાસ લીધો
 રડા બે દરવાજા સાર. ઉત્તર પશ્ચિમે શોભાપાર

રાગ કલ્યાણ.

સંઘ સમસ્ત હું કહું લાલ નામમાં બહુ
 રણછોડરાય ભક્ત બોડાણાને હું ચહું
 જગતમાં જન્મી શું કરવું. બોડાણો નર જેહ
 ભાવ ધરીને ભજશે ગાવીંદ ધન્ય જન્મતો એહ. સંઘ
 દ્રોપદીનાં બહાલે પુરયાં લાજ રાખી દઈ ચીર
 ડોકરને દુવારકાં કીધી. આણી ગામતી નીર સંઘ
 સતી તણીતો બહારે ધાયા, કણ રૂપ મહારાજ
 રણછોડ નામે સૌ બણે. સરયાં ભક્તનાં કાજ સંઘ

ઝેરને અમૃત સમ કીધું ધન્ય મીરાંબાઈ માટે
 અનેક મીરાં રૂપે દીઠી, રાણામન ઉચાટે, સંધ
 સુધનવા પ્રદહાદ તણી તો વહાલે લમ્પ સંભાળ.
 સુદામાને લીલા ખતાવી એજે દીન દયાળ, સંધ
 મંજરીનાં ઉગારી ખચ્યાં કર્યા પુરણ જન કોડ
 ભકત આધીન રણછોડાણ પ્યારા, રણ મુકત રણછોડ. સંધ
 વાઠિલાલે પ્રેમ ખતાવ્યો, નહી યુગમાં એ જોડ
 બોડાણાને અમર કરીયો, જય જય શ્રી. રણછોડ. સંધ

ભજન

હે નરનારી ભજ મુખકારી મોરારી મન ધાનીને
 કાચી કાચા ખોટી માયા. જે છાયા વિચારીને
 કાચો કુંભ ધડીમાં જશે. સમજી કૃષ્ણ સંભાળીને
 પવન ઝપાટે ખત્તી જુએ એમ સમજ નિહાળીને
 આગ લાગી ચો તરફ સરખી પછી નીર મંગાવીને
 અંત વખત નાહક જે ફાંફાં પછી શું થાય જુળવીને
 થણી સાથે પ્રીત નવ કીધી પાપે વેશ ભજવીને
 છતી આંખે પ્રથમ નવ દેખ્યું રૂવે હવે ગમવીને
 ધર ધણીઆણીથી લડીને, ચાટ્યો તુ ધર બાળીને
 વાંસેથી વીમાસણ કરવી, ગોવીંદ શુભ ઉચ્ચારીને.
 પ્રથમ વાતજ નવ પિછાની દીલજન મુખ કારીને
 વાઠિલાલ કહે ચેતીલે ભાઈ, થયા ભકત દીલ ધારીને

ભજન

સુરખ મમતાં મેલી ભજલે ભવજન મેલી

નહી રહે નાણાની થેલી, ધરખાર હાટ હવેલી
 કુડકપટ નદીઓ રેલી જ્યાં વાત પહોચશે છેલી
 રંગ ભોગ રહ્યો શુંખેલી; રંગા મુકે હડસેલી
 નારી વિષયની વેલી એ વાત નિરધારે પહેલી
 ભવજલમાં કોણ ખેલી, મુરખ મમાતા મેલી
 પૂતી કર ભજનમાં ઘેલી તો વાટ મુજશે રહેલી
 ભક્તિ આનંદની કેલી એ ચોપાટમાં રહે ખેલી
 ભક્તિ રૂપી ચણ્ય તું ગેલી એ શીખ માન્ય તું ડેલી,
 શીદ બને કામમાં ફેલી કુડ કપટની તજને એલી;
 વાડીલાલ વાર્તા મુખ વેલી, અંતે ભક્તિ વર ખેલી

ગરબી પંદર તિથિયો.

સખી પડવે મુર્તી તમારીરે ધન્ય રણછોડ આનંદ કારીરે
 ડોકોરમાં રોજ દિવાળી અવિચળ નામ તમારૂ જખીએરે
 સખી ખીજે માઠી દશા મારીરે કીધાં અધોર કર્મ ભારીરે
 લીધો ભક્ત બેઠાણો તારી, અવિચળ નામ તમારૂ જખીએરે
 સખી ત્રીજે અમેને તારોરે નાવ રૂપ થઇ ઉગારોરે
 નવ લેશો દોષ હમારો. અવિચળ નામ તમારૂ જખીએરે
 સખી ચોથે આનંદ રસ વાળારે ધરી મોહન તારી માળાને
 તજ્યા મોહ ભરેલા ચાળા અવિચળ નામ તમારૂ જખીએરે
 સખી પાંચમે મહા કૃપાળુરે હરનીશ નામ સંભાળુરે
 દયા સિંધુ તમે દયાળુ અવિચળ નામ તમારૂ જખીએરે
 સખી છઠે છલભેદ તણ્યારે, રૂડા ડોકોર ડોકોર ભણ્યારે

સુકલા માયાવી કલ્યા. અવિચળ નામ તમારૂં જપીએ
 સખી સાતમે મહાસુખ હીધું જેમ કામ બોડાણાનું કીધું
 એમ ભજવા અમે પણ લીધું, અવિચળ નામ તમારૂં જપીએ
 સખી આઠમે અધાર કર્મ કાપેરે પ્રાણ પતી અભય પદ આપેરે
 સેવક બણી દુર્ધર કાપે, અવિચળ નામ તમારૂં જપીએ
 સખી નાંમે નરવર ન્યારારે સદા ભક્તને સુખ કરનારારે
 એવા દીન બંધુ હુમારા. અવિચળ નામ તમારૂં જપીએ
 સખી દશમે દેવગુણ ગાવારે અમે આળ્યા ગોમતીમાં નહાવારે
 સજ શાઓ પ્રેમ રસ પાવા. અવિચળ નામ તમારૂં જપીએ
 સખી એકાદશી ઉમંગેરે ધ્યાન ચડ્યું તમારે રંગેરે
 આલેક ઠારી પુનમ પ્રસંગે અવિચળ નામ તમારૂં જપીએ
 સખી બારસે નિર્મળ ચંદ્રએરે નહાઇ ગોમતી દરસને જમ્યેરે
 જન સ્વામ તમેને ચંદ્રએ અવિચળ નામ તમારૂં જપીએ
 સખી તેરસેતન મન ધનથીરેકરે ભક્તિ સદા એક મનથીરે
 સખી બોડાણા એવા એક તનથી અવિચળ નામ તમારૂં જપીએ
 સખી ચૌદશે ચીંતા દાળીરે સ્હાય થજો તમે વનમાળીરે
 એની મનહર મુર્તી ભાળી અવિચળ નામ તમારૂં જપીએ
 સખી પુનમે પુરઆશા કરીએરે અર્જ સેવકની ધ્યાન ધરીએરે
 નમ ભેટાં ભવજલ તરીએ અવિચળ નામ તમારૂં જપીએ.

જાહેર ખખર.

હું નીચે મુજબ કરનાર વિનંતી કરું કે અમારી તઃ
સ્વેચ્છી ચોપડીઓ નીચેના સરનામે લખવાં મોકલવાની ક
અમદાવાદના શેઠ શ્રી જોશિંગજી હડીસંગ વિરહ પ

૦-

શ્રીમાન શેઠ શ્રી ચિતુભાઈ માધવરાવ સી. આઈ. ઈ.

ચાંદ મહેલસા પેમ પત્રિકા.... ૭-૭-૬

ખા. ખા. નવરેજી પેસ્ટનજી સી. આઈ ઈ વડી.

તથા ખા. ખા. જડાંગીરજી પેસ્ટનજી તથા રૂઝમજી જડાં-

ગીરજી ખા. ખા. વડીલ ખિરાબ મહેલસા મનર રાયાક

જુકની પ્રેમ પત્રિકા.... ૭-૪-૭

ધર્મ જાનતી લાજક ઈશ્વર જ્ઞાન.... ૭-૭-૬

વાડીલાલકૃત ચાખખા ૭-૪-૭ છપાવાના છે. નામ મોકલવાથી

અમર મુજારક તીકે થશે.

વા.લાલ સાંકળચંદ. અમદાવાદ પાછીયાની પોળ.

સદરહુ ચોપડીઓ સોમચંદ જેઠાણા.

લાગની પોળ ખાત્ર કુવાની પોળ —અમદાવાદ

